

Nr 76.

Av herr **Rune m. fl.**, om ändrade bestämmelser rörande tiden för Kalmar läns norra landstings lagtima möte.

Uti motion i första kammaren vid 1922 års riksdag hemställde riksdagsmannen Erik Andersson i Hägelåkra att uti förordningen om landsting den ändring skulle vidtagas, att Kalmar läns norra landsting skulle sammanträda andra måndagen i september i stället för första måndagen sagda månad.

Grunden till motionen var, att motionären genom ändringen ville åstadkomma att Kalmar läns båda landsting icke skulle sammanträda på samma dag. Om länets båda landsting sammanträdde på samma dag, medförde ju detta hinder för landshövdingen i länet att närvara vid båda landstingssammanträdena.

Motionen avstyrktes emellertid av konstitutionsutskottet och avlogs av riksdagen.

Utskottets motiv var, att det för att motivera en sådan lagändring borde kunna åberopas ett mera allmänt uttryck för denna önskan och behov än det som givits uti motionen. Därjämte erinrade utskottet om att därest en landshövding vore förhindrad närvara vid ett landstingssammanträde länsstyrelsen kunde låta representera sig genom annan ledamot av landshövdingeämbetet.

Gentemot detta sista uttalande vilja vi anmärka, att ifrågavarande stadgande nog tillkommit för att i händelse *tillfälligt* hinder genom sjukdom o. d. kunde uppstå för en landshövding att bevista landstingets sammanträde bereda *möjlighet* till en ersättare för landshövdingen. Helt visst har inte meningen varit att härigenom åstadkomma, att i *regel* sådan ersättare för några landsting skulle representera länsstyrelsen. Och med all respekt för samtliga ledamöter uti länsstyrelserna måste det väl ända ligga i öppen dag, att landshövdingen är den som bäst sitter inne med kännedom om sitt län och framför länsstyrelsens övriga ledamöter besitter förmåga att bedöma länets behov. Den av utskottet anvisade utvägen i detta avseende är således en nödfallsutväg som inte bör förekomma annat än i rena undantagsfall.

Enligt vår uppfattning är det till skada och olägenhet för de båda landstingen i Kalmar län, att deras sammanträden hållas på samma dag, och någon

som helst olägenhet av att norra landstingets sammanträde framskjutes en vecka kan ju inte uppkomma.

Det huvudsakliga skälet för avstyrkandet eller att man för den ifrågasatta lagändringen borde kunna åberopa ett mera allmänt uttryck för denna önskan och detta behov än som givits uti motionen kan nu icke vidare åberopas som skäl för avslag, då Kalmar läns norra landsting vid 1922 års landsting enhälligt beslutat att uttala sig för att landstingets sammanträde bestämdes till den andra måndagen i september samt att anmoda riksdagsmännen uti landstingsområdet att i riksdagen väcka motion om sådan ändring uti förordningen om landsting.

På grund av vad sålunda anförts få vi hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att uti förordningen om landsting den ändring måtte vidtagas, att Kalmar läns norra landsting skall sammanträda andra måndagen i september i stället för första måndagen i sagda månad.

Stockholm den 19 januari 1923.

Axel Rune.

Gust. Malmberg.

Erik Anderson.
